

пољака у 2018. години. Код неких сорти шљива скоро да је дошло до сушења не само листова и младара већ и појединих грана, а то ће се одразити на род наредне године.

Без обзира на изузетно тешку производњу годину, воћари могу бити задовољни. Оправда-но је незадовољство произвођача купина, као

Кесеровић с Пољопривредног факултета у Новом Саду.

ноградарству, пчеларству, сточарству, садном материјалу, украсном биљу и слично, наводи наш саговорник.

Ј. Бајшански

имао сам слободну парцелу, а на осталима сам већ имао све воћне врсте које сам планирао. Тако сам засадио 120 стабала мушмуле. Задовољан сам родом. С једног стабла уберем око 15 килограма. До пуне родности

порна на многе болести, осим на ервинију.

- Предност гајења је у дугочекности засада. Може се пренети на следећу генерацију која може да рачуна на сигуран профит, било да про- даје конзумну или прерађену,

тамина Бе и Пе групе, хрома, титана и ванадијума у траговима. У народној медицини се сматра да мушмуле побољшавају вид, јачају јетру и бубреге, а добре су и за крвну слику.

Б. Ненковић

ЦЕНТАР ЗА АГРАРНУ ИСТОРИЈУ ОРГАНИЗУЈЕ ПРВИ НАУЧНИ СКУП О ТЕОРИЈИ И ПРАКСИ АГРАРА У ИСТОРИЈСКОЈ ПЕРСПЕКТИВИ

Упознај прошлост да би знао како у будућност

➤ **О развоју аграра и аграрне мисли, историји аграрне производње и медија, производњи, технологији и култури говориће се 16. и 17. новембра на Пољопривредном факултету у Новом Саду**

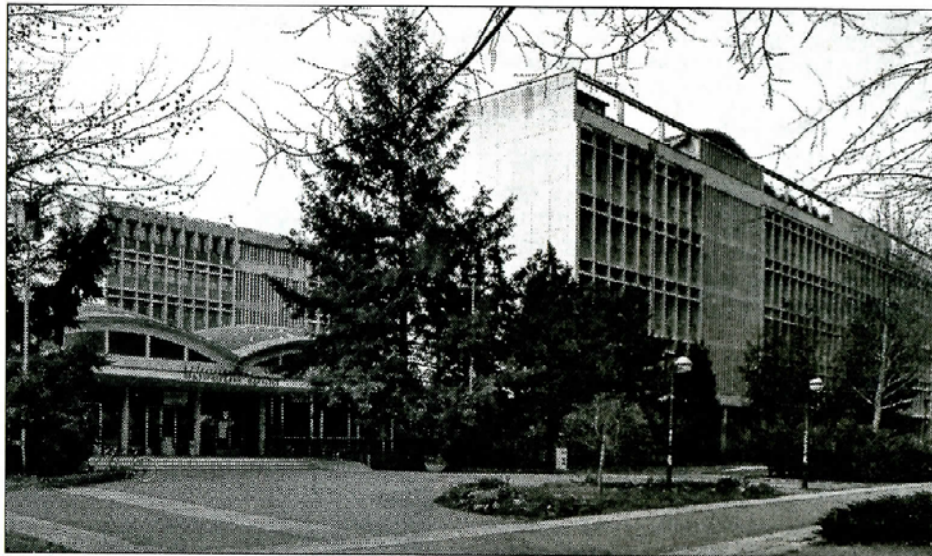
"Теорија и пракса аграра у историјској перспективи" назив је првог научног скупа који ће 16. и 17. новембра 2017. године организовати Центар за аграрну историју Департамента за економику пољопривреде и социологију села Пољопривредног факултета у Новом Саду.

Првог дана учесницима ће се обратити Радош Бајић, члан одбора за село САНУ уводном беседом "О пропадању српског села", док ће уводни реферат "Ситнопоседништво и непросвећеност ограничавајући фактори развоја пољопривреде у Србији између два светска рата" представити Момчило Исић.

Током прве пленарне секције чији назив је "Развој аграра и аграрна мисао" говориће се о међународном корпоративном капиталу и земљишној политици Србије, о аграрној реформи 1919. године као узроку осиромашења сељаштва на примеру Војводине, историјату и садашњости земљорадничких задруга у Војводини, неким аспектима корпоративног управљања

задругом, методолошким доприносима претече српске рурално-социолошке мисли 19.

Друга пленарна секција предвиђена за 16. новембар носи назив "Историја аграрне

и 20. века, судбини румунског сељаштва до Другог светског рата, концепцији Владимира Јакшића о управљању пољопривредом, доприносу Косте Главинића унапређењу пољопривреде и раду Стојана Новаковића.

производње и медија". У оквиру ове секције биће речи о сточарству у Мачви од 1816. до 1835. године, историји гајења хмеља у Војводини, календару пољопривредних радова у Византији у 10. веку, аграрном календару и кален-

дарском знању у српским народним обредима и посленичким песмама, интензивирању обраде земље у Србији у другој половини 19. века, историјском развоју органске производње. Говориће се и о новијој историји пољопривреде

жати 17. новембра, говориће се о историји настанка пшенице и других жита, узгоју и употреби зрнених махунарки, варива и поврћа, еволуцији пољопривредне и процесне технике, млиновима на реци Крупи, некадашњим и садашњим подгрмечким млиновима, исхрани Срба у 19. веку, старењу и руралном развоју, Пољопривредном музеју у Кулпину и доприносу очувања аграрног наслеђа Србије оснивањем пољопривредног музеја.

Организатор скупа, Центар за аграрну историју, чини мрежу изабраних чланова који се баве научноистраживачким, педагошким и уметничким радом везаним за поједине аспекте аграрне историје, првенствено у Србији. Подршку му пружају појединци и институције из поменутих области и земљи и иностранству.

Центар за аграрну историју основан је ради неговања традиције у аграрним истраживањима и едукацији, као и унапређивања науке и праксе у области аграра. Његова основна делатност је проучавање аграрне историје, те се у ту сврху Центар бави публикавањем, организацијом скупова, израдом научних пројеката, едукацијом, организова-

њем изложби и сл. Такође, спроводи активности на научним пољима аграрне економије, односно економике, аграрне политике, руралне социологије, аграрне географије и методологије, саветодавства, задругарства, аграрног маркетинга и свих агрономских дисциплина, као и шумарства, водопривреде, рибарства, ветерине, културних, уметничких и других дисциплина.

Оснивач Центра за аграрну историју је проф. др Зоран Његован, а институционалну и инфраструктурну подршку Центру пружа Пољопривредни факултет у Новом Саду, Департаман за економику пољопривреде и социологију села, на којем је он редовни професор.

Управо због тога ће првом научној скупу "Теорија и пракса аграра у историјској перспективи" домаћин бити Пољопривредни факултет у Новом Саду који га је заједно с Покрајинским секретаријатом за пољопривреду, водопривреду и шумарство, Институтом за ратарство и повртарство из Новог Сада, *Janus company d.o.o.* Београд и *Mascval d.o.o.* Нови Сад и подржао.

Ј. Бајшански